

Sygnatura akt II AKa 224/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2018 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Jerzy Skorupka

Sędziowie: SSA Andrzej Kot

SSO del. do SA Andrzej Tekieli (spr.)

Protokolant: Joanna Klisiewicz-Hałaj

przy udziale prokuratora Prokuratury Regionalnej we Wrocławiu Dariusza Szyperskiego

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2018 r.

sprawy A. B.

o wydanie wyroku łącznego

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy

z dnia 27 kwietnia 2018 r. sygn. akt III K 87/17

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec skazanego A. B.;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. K. tytułem kosztów obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym kwotę 176,60 zł. w tym 56,60 zł podatku od towarów i usług oraz kwotę 15,60 zł. tytułem kosztów dojazdu z miejsca siedziby kancelarii adwokackiej na rozprawę apelacyjną;

III. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa z kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

A. B. skazany został następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 24.03.2017 r. sygn. akt III K 3/17 za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 3 sierpnia 2016 r.; za czyn z art. 222 § 1 k.k. popełniony w dniu 10 czerwca 2016 r.; za czyn z art. 190 § 1 k.k. popełniony w dniu 21.10. 2016 r. – na karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

2. Sądu Rejonowego w Lubinie z dnia 16.12.2015 r. sygn. akt II K 472/15 za czyny z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie 2012 r. i 2013 r. – na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, a następnie postanowieniem Sądu Rejonowego w Lubinie z dnia 21.11.2017 r. sygn. akt II Ko 3118/17 zarządzono wykonanie tej kary;

3. Sądu Rejonowego w Lubinie z dnia 22.12.2015 r. sygn. akt II K 1569/15 za czyn z art. 190 § 1 k.k. popełniony w dniu 16 sierpnia 2015 r. na karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 10 zł. każda;

4. Sądu Rejonowego w Lubinie z dnia 29.12.2015 r. sygn. akt II K 1617/15 za czyny z art. 288 § 1 k.k., art. 91 § 1 k.k. popełnione w dniach 7 sierpnia i 8 października 2015 r.; za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. popełniony w dniu 25 października 2015 r. – na karę łączną 12 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 godzin w stosunku miesięcznym;

5. Sądu Rejonowego w Lubinie z dnia 16.03.2015 r. sygn. akt II K 1674/15 za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 281 k.k. w zw. z art. 283 k.k. popełniony w dniu 17 czerwca 2015 r. na karę 1 roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym;

6. Sądu Rejonowego w Lubinie z dnia 7.06.2016 r. sygn. akt II K 134/16 za czyn z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. popełniony w dniu 10 kwietnia 2015 r.; za czyn z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. popełniony w dniu 10 kwietnia 2015 r.; za czyn z art. 283 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełniony w okresie od 27 kwietnia 2015 r. do 30 kwietnia 2015 r.; za czyn z art. 284 § 1 k.k. popełniony w okresie od 22 maja 2015 r. do 2 czerwca 2015 r. za czyn z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w dniu 1 czerwca 2015 r. – na karę łączną 1 roku i 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym;

7. Sądu Rejonowego w Lubinie z dnia 30.06.2016 r. sygn. akt II K 779/16 za czyn z art. 222 § 1 k.k. i art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 14 lutego 2016 r. na karę 1 roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 godzin w stosunku miesięcznym;

8. Sądu Rejonowego w Lubinie z dnia 11.10.2016 r. sygn. akt II K 1768/15 za czyn z art. 278 § 1 i 5 k.k. popełniony w dniu 10 maja 2015 r.; za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. popełniony w dniu 10 maja 2015 r. – na karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat.

Sąd Okręgowy w Legnicy wyrokiem łącznym z dnia 27 kwietnia 2018 r. w sprawie III K 87/17:

I. na podstawie art. 569 § 1 i § 2 k.p.k. w zw. z art. 85 § 1 i § 2 k.k., art. 86 § 1 k.k. oraz art. 87 § 1 k.k., art. 89 § 1a k.k. połączył kary pozbawienia wolności oraz ograniczenia wolności orzeczone w wyrokach opisanych w punktach 1,2,4,5,6,7, i 8 części wstępnej wyroku i wymierzył mu karę łączną 5 lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie karne o wydanie wyroku łącznego w zakresie kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubinie w sprawie o sygn. akt II K 1569/15;

III. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie Sądu Okręgowego w Legnicy sygn. akt III K 3/17 od dnia 21.10.2016 r. do 27.01.2017 r., od dnia 8.02.2017 r. do dnia 22.03.2017 r. oraz okres dotychczas odbytej kary pozbawienia wolności w tej sprawie; w sprawie Sądu Rejonowego w Lubinie sygn. akt II K 1617/15 okresy zatrzymania od dnia 7.08.2015 r. godz. 22.40 do dnia 7.08.2015 r. godz. 13.55 oraz od dnia 5.10.2015 r. godz. 12.00 do dnia 6.10.2015 r. godz. 9.40; w sprawie Sądu Rejonowego w Lubinie sygn. akt II K 134/16 okresy zatrzymania i tymczasowego aresztowania 10.04.2015 r. godz. 12.50 do dnia 11.04.2015 r. godz. 15.10, od dnia 2.06.2015 r. godz. 8.45 do dnia 2.06.2015 r. godz. 21.10, od dnia 28.04.2016 r. godz. 14 do dnia 7.06.2016 r.; w sprawie Sądu Rejonowego w Lubinie sygn. akt II K 779/16 okres zatrzymania od dnia 14.02.2016 r. godz. 13.25 do dnia 15.02.2016 r. godz. 11.15;

IV. przyznał od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. K. kwotę 120 zł. plus 23% VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

V. zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego.

Apelację od powyższego wyroku złożył obrońca skazanego A. B. zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia które mogły mieć istotny wpływ na jego treść w zakresie w jakim Sąd Okręgowy uznał że w sprawie nie zachodzą przesłanki do wydania wyroku łącznego z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji lub też zasady asperacji podczas gdy Sąd Okręgowy zastosował w realiach przedmiotowej sprawy zasadę kumulacji – co prawda w treści wyroku Sąd powołuje się na zastosowanie zasady asperacji, jednakże wysokość wymierzonej skazanemu kary sprowadza się w istocie do uznania iż zastosowanie miała zasada kumulacji.

Skarżący podnosząc powyższy zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie skazanemu kary łącznej (rozstrzygnięcia objęte pkt. I i II wyroku Sądu Okręgowego) z zastosowaniem pełnej absorpcji lub zasady asperacji poszczególnych kar tj. połączenie kar pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczonych wyrokami opisanymi w pkt 1 do 8 części wstępnej wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy z 27 kwietnia 2018 r. sygn. akt III K 13/17 i wymierzenie skazanemu kary łącznej 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności tj. przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji ewentualnie w przypadku nieuwzględnienia powyższego wniosku połączenie kar pozbawienia wolności oraz ograniczenia wolności orzeczonych wyrokami opisanymi w pkt 1 do 8 części wstępnej wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy z 27 kwietnia 2018 r. sygn. akt III K 13/17 i wymierzenie skazanemu kary łącznej przy zastosowaniu zasady asperacji w wymiarze odpowiadającym realizacji teź zasady pozostawionym do uznania sądu.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

W swojej apelacji skarżący obrońca w zasadzie kwestionuje jedynie wysokość wymierzonej skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności, choć sformułowany został zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia nie zaś zarzut rażącej niewspółmierności kary. Niekwestionowany przez skarżącego był sposób łączenia kar, w szczególności zaś zastosowanie przepisów rozdziału IX kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015 r., Sąd Apelacyjny nie widzi w tej sytuacji potrzeby szczegółowego odnoszenia się do tej kwestii poprzestając na stwierdzeniu, że Sąd I instancji nie popełnił w tym zakresie błędów. Skarżącemu wskazać jedynie należy, że niezasadnie domaga się we wniosku apelacji „połączenia kar pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczonych wyrokami opisanymi w pkt 1 do 8 części wstępnej wyroku” skoro w wyroku opisanym w pkt. 3 części wstępnej (II K 1569/15 Sądu Rejonowego w Lubinie) wymierzono skazanemu karę grzywny niepodlegającą łączeniu z karami pozbawienia wolności i ograniczenia wolności. Dostrzegł to Sąd I instancji umarzając postępowanie na podstawie art. 572 k.p.k. w zakresie kary orzeczonej wyżej wymienionym wyrokiem (pkt. II części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku).

Mając na uwadze zasady wymiaru kary łącznej z art. 86 § 1 k.k. Sąd I instancji mógł orzec karę łączną pozbawienia wolności w granicach od 2 lat i 2 miesięcy (najwyższa kara jednostkowa) do 6 lat i 11 miesięcy (suma kar przy zastosowaniu art. 87 § 1 k.k. do łączonych kar ograniczenia wolności i art. 89 § 1b k.k. do łączonej kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania). Nietrafne jest więc stwierdzenie skarżącego zawarte w zarzucie apelacji jakoby Sąd I instancji orzekł karę łączną 5 lat pozbawienia wolności na zasadzie kumulacji nie zaś asperacji. Orzeczona kara łączna bliższa jest sumie kar niż najwyższej karze jednostkowej, co nie zmienia faktu , że zastosowana została zasada asperacji słusznie uznawana za priorytetową przy wymiarze kary łącznej, podczas gdy zasady absorpcji lub kumulacji stanowią wyjątki , co słusznie podkreślał w uzasadnieniu apelacji skarżący powołując się na orzecznictwo sądów apelacyjnych.

W ocenie Sądu Apelacyjnego wymierzona skazanemu A. B. kara łączna 5 lat pozbawienia wolności nie razi surowością. Przyznać należy że skazany ma co do zasady dobrą opinię z zakładu karnego (choć jego zachowanie „w całokształcie odbywania kary uznać należy jako umiarkowane” – k. 145 odwrót), jednakże mieć należy także na uwadze fakt iż przypisane skazanemu czyny za które wymierzono kary podlegające łączeniu skazany popełnił w stosunkowo długim okresie czasu od 2012 r. do sierpnia 2016 r. (niezasadna jest więc konkluzja skarżącego zawarta w uzasadnieniu apelacji o bliskiej odległości czasowej pomiędzy przestępstwami) oraz że naruszył nimi różne dobra prawem chronione, popełnił bowiem w większości przestępstwa przeciwko mieniu, ale także przestępstwa przeciwko

dokumentom, przeciwko zdrowiu o charakterze chuligańskim, przeciwko działalności instytucji państwowych, wolności. Przede wszystkim mieć jednak należy na względzie okoliczność na którą wskazał Sąd I instancji w pisemnym uzasadnieniu wyroku, iż „ fakt ustawicznego popadania przez skazanego w konflikt z prawem nie uzasadniał w żadnej mierze...zasady pełnej absorpcji”. Najwyższą karę jednostkową wymierzono skazanemu w sprawie III K 3/17 Sądu Okręgowego w Legnicy za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 3 sierpnia 2016 r. , niewiele ponad miesiąc od wydania ostatniego z wcześniejszych wyroków skazujących, wyroku w sprawie II K 779/16 Sądu Rejonowego w Lubinie. Wcześniej wymierzano skazanemu kary o charakterze wolnościowym, które całkowicie lekceważył popełniając kolejne przestępstwa. Sąd Apelacyjny nie znajduje w tej sytuacji podstaw nie tylko do zastosowania wobec skazanego zasady pełnej absorpcji przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności, ale także do złagodzenia kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w zaskarżonym wyroku na zasadzie asperacji.

W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec skazanego A. B..

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o Adwokaturze Sąd Apelacyjny zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. K. tytułem kosztów obrony z urzędu skazanego w postępowaniu odwoławczym kwotę 176,60 zł, w tym 56,60 zł. podatku od towarów i usług oraz kwotę 15,60 zł. tytułem kosztów dojazdu z miejsca siedziby kancelarii adwokackiej na rozprawę apelacyjną.

Na podstawie 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. Sąd Apelacyjny mając na uwadze sytuację materialną skazanego zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

SSA Andrzej Kot SSA Jerzy Skorupka SSO(del. do SA) Andrzej Tekieli